

DOBOȘI, IOAN

n. 30 noiembrie 1889, Medieșul Aurit, jud. Satu Mare
d. noiembrie 1966, Satu Mare

Provine dintr-o importantă familie sătmăreană de intelectuali. Tatăl său, Ioan Doboși, a fost paroh greco-catolic în Medieșu Aurit, iar unchiul său, Andrei Doboși a fost unul dintre liderii marcanți a Partidului Național Țărănesc, prefect și parlamentar de Satu Mare.

Cursurile școlii primare le-a urmat în localitatea natală, liceul l-a urmat la Beiuș, iar studiile universitare și le-a definitivat la Academia de Drept din Oradea și pe urmă la Facultatea de Drept din Cluj. Cu toate acestea, în anul 1912 obține diploma de doctor în științe juridice la Târgu Mureș.

Activitatea politică pe care a desfășurat-o înainte de Marea Unire a fost una importantă, implicându-se cu succes în mișcarea națională, mai ales în anul 1907, alături de tatăl său. Participă la Marea Adunare de la Alba Iulia, reprezentând cercul electoral Halmeu, comitatul Ugocea alături, printre alții, și de avocatul Sever Pop. După proclamarea Unirii a fost ales membru în Marele Sfat Național Român.

După toamna anului 1918 a practicat în continuare avocatura în Halmeu, fiind numit și prim-pretor al acestei plăși. S-a remarcat ca un bun politician în cadrul Partidului Național Țărănesc din Satu Mare.

Odată cu schimbarea sistemului de stat din România după anul 1948, din pricina trecutului său politic (fusesse membru în conducerea P.N.Ț.) a fost dat afară din Barou, iar biroul său de avocatură din Halmeu împreună cu întreaga sa avere a fost confiscate de stat. A fost trimis la domiciliu obligatoriu în Turda, în anul 1949 și mai apoi la Gherla, în anul 1950. În Satu Mare a revenit abia în anul 1964, la fosta locuință, unde a și murit doi ani mai târziu.

Pentru contribuția sa la dezvoltarea sistemului cooperatist bancar, a fost decorat cu *Ordinul Steaua României*.